




Magia Craciunului

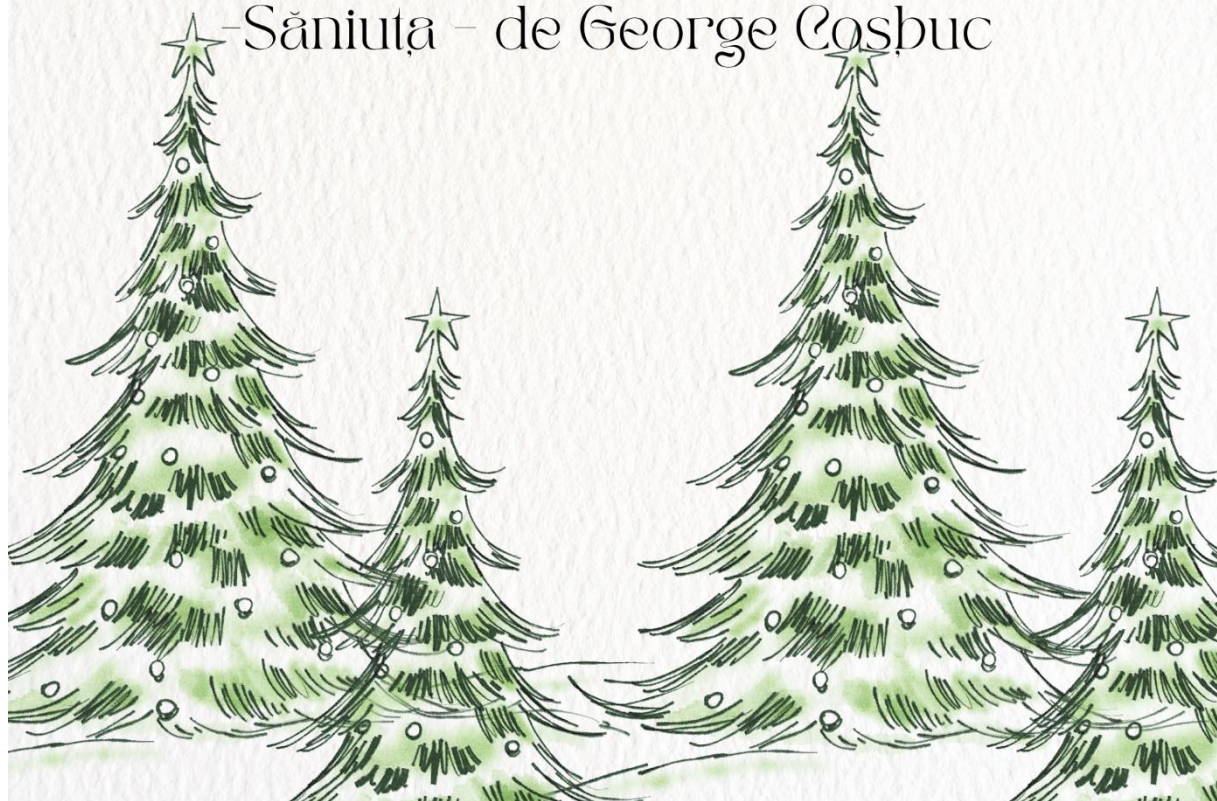
Tiba Ilinca-Sofia 9E





Afară ninge liniștit,
Și-n casă arde focul;
Iar noi pe lângă mama stând,
Demult uitaram jocul.
E noapte, patul e făcut,
Dar cine să se culce?
Când mama spune de Iisus
Cu glasul rar și dulce.
Cum s-a născut Hristos în frig,
În ieslea cea săracă,
Cum boul peste el sufla
Căldură ca să-i facă.
Cum au venit la ieslea lui
Păștorii de la stână
Și îngerii cântând din cer,
Cu flori de măr în mână.

-Săniuta - de George Cosbuc





Noapte de Crăciun, prea sfințită ești
Cu lumini strălucitoare, bucurii vestești
Că în Belleem s-a născut Isus
Fiul Tatălui din ceruri, Pruncul Sfânt.
S-a născut Isus, pace ne-a adus,
Bucuria este mare-n cer și pe pământ
Îngerii în cor slăvesc pe Salvator
Pace pe pământ și bună-nvoire.
Noapte de Crăciun, preasfințită ești
Cu lumini strălucitoare, bucurii vestești
Că în Belleem s-a născut Isus
Fiul Tatălui din ceruri, Pruncul Sfânt.
S-a născut Isus, pace ne-a adus,
Bucuria este mare-n cer și pe pământ
Îngerii în cor slăvesc pe Salvator
Pace pe pământ și bună-nvoire.
-Poezii de Crăciun - Noapte de Crăciun





A fost odata ca niciodata, un grup de doi mici copilasi, ca doi ingerasi, ce s-au pitit impreuna in jurul focului ca sa se incalzeasca.

"Knock, knock!", se-aude deodata. Copiii aud bataia din usa si sa indreapta intr-acolo, sa vada cine poate fi in pragul usii la o ora atat de tarzie. Deschid usa curiosi si ce sa vezi - un alt copil, micut si timorat, cu hainele subtiri si asumbrit de intunericul si frigul iernii, statea pitit pe prisma casei.

"- Va rog, ma primiti si pe mine sa ma incalzesc alaturi de voi?"

"- Bineinteles!", spun copiii.

Astfel, cei doi copii l-au invitat inaintea pe cel de-al treilea. S-au incalzit impreuna langa focul patrunzator si cei doi i-au dat copilului locul lor in pat, pentru ca el sa poata dormi in sfarsit in largul lui, la caldura. Cei doi copii au ramas sa doarma in preajma focului si a patului, pe o mica bancuta inconfortabila.

Dimineata a batut la usa cat au clipit din degete. Iar dimineata acelei zile a fost cu totul si cu totul speciala. Patrundeau in casa sunete melodioase, cantece frumoase, pe care copiii nu le-au mai auzit niciodata si care-i umpleau de duiosie. Au mers de indata sa deschida usa si cand de colo, de unde crezi ca venea muzica? Casa era imprejmuita de copii care cantau la harpe aurite, in cor.

Micul strain care dormise peste noapte in casuta celor doi se trezise si el.

Era imbracat intr-o mantie stralucitoare, ca si cum o minune s-ar fi coborat peste este. Corpul ii era mai cald ca niciodata si inima mai plina de gingasie.

Cei doi copii au inmarmurit, iar micul strain le-a spus sa nu le fie teama caci el este copilul Iisus si nu cauta decat sa aduca linistea si pacea la toti copii din Univers.

Drept rasplata, Iisus a luat o crenguta din bradul asezat in dreapta usii casei lor, pe care a infipt-o in pamant si a faurit-o ca sa le dea rod bogat pana la adanci batraneti. Apoi a disparut in neant.

La putin timp dupa aceasta intamplare copacul a crescut si inca mai crestea pe zi ce trecea. Copacul le-a dat rod celor doi copii in fiecare an, fructe aurite care l-au ajutat pe cei doi copii sa-si aduca bunastarea in viata de copil, dar si cea de oameni mari.

- Povestea bradului de Craciun, de Lucy Wheelock





A fost odata un meșter sticlărar... Toată ziua lucra în atelierul lui ca să îi poată hrăni pe cei doi copii: o fetiță și un băiat. Mama lor se prăpadise demult, iar meșterul încerca să-i crească așa cum știa că și-ar fi dorit ea.

Copiii erau cumini și încercau să îi ajute cum puteau mai bine. Fata avea grija de casă, iar băiatul încerca să deprindă meșteșugul tatălui.

Într-o bună zi băiatul s-a gândit să-i facă o surpriză părințelui său și a încercat să facă singur un vas. Dar oricât s-a străduit vasul nu a capatat forma pe care și-o dorea, ci a rămas doar un balon de sticlă. De teamă să nu își supere tatăl băiatul i-a pus o mică agățătoare de sarmă și i l-a daruit surioarei să se joace cu el.

Fetița mostenise de la mama sa talentul de a picta, așa că în serile lungi de iarnă, stând în fața focului, a pictat micul balon de sticlă. Peste agățătoarea de sarmă a pus o delicată panglică roz luată de pe o rochiță veche.

Când l-a terminat a dat fuga să-l arate tatălui ei. Tocmai atunci la ușa atelierului se oprise un alai mare și strălucitor. Chiar împăratul și împărăteasa țării veniseră să vadă sticlăria făcută de meșter, despre a cărei frumusețe se dusesse vestea.

Emotionată fetița s-a pîit după bradul ce străjuia intrarea. De teamă să nu spargă micul balon pictat l-a strecurat între crengile bradului. Când să treacă pragul, împărăteasa și-a aruncat ochii spre brad și s-a oprit exclamând:

- Ce-i minunată asta?!

A întins mână să-l ia, dar fetița îl ținea strâns. Sfioasă a ieșit în fața împărătesei:

- Este jucăria mea, înălțimea voastră! Fratele meu a făcut-o și eu am pictat-o...

După ce s-a gândit o clipă i-a întins micul balon împărătesei:

- Dacă vă place așa de mult, vi-l daruiesc. Mama mea, Dumnezeu s-o odihnească, spunea că atunci când îi faci cuiva o bucurie îngerii zămbesc!

Împărăteasa s-a aplecat și a sărutat, cu lacrimi în ochi, copilă pe frunte.

- Îți mulțumesc, fată frumoasă! Mama ta avea mare dreptate, dar nu pot să îți iau jucăria. Când am văzut-o în brad m-am gândit că aș putea-o folosi să împodobesc bradul de Crăciun de la palat. Așa că am să vă rog să faceți cât de multe puteți până în Ajun, iar eu am să vă răsplătesc pe măsură.

Când au văzut invitații la marele bal cât de frumos era bradul împodobit cu micile baloane de sticlă pictate s-au grăbit cu toții să-i comande meșterului pentru anul și pentru anii următori. Pentru că se manau cu globurile de cristal ale vrăjitorilor, dar erau mult mai mici toată lumea le-a spus: globulețe...

Așa că meșterul și copiii lui nu au mai avut niciodată grija zilei de mâine, iar urmașii lor fac și astăzi globulețe și aduc culoare și strălucire multor brazi de Crăciun.

Si-am încălecat pe-o roată
Si v-am spus povestea toată
-Povestea Globulețelor-